

El 24 de març de 2026 **parlem de...**

El meu any de repòs i relaxació, d'Ottessa Moshfegh

L'AUTORA:

Ottessa Moshfegh (Boston, 1981) és una escriptora estatounitenca d'ascendència croata i persa.

Moshfegh es va consagrar mundialment amb *El meu any de repòs i relaxació* (Angle i Alfaguara, 2021, publicat en anglès el 2018), Reconeguda amb diversos premis com el PEN/ Hemingway i nominada al Man Booker per *Mi nombre era Eileen* (Alfaguara, 2017, publicat en anglès el 2015), a les seves obres explora la inadaptació i els aspectes més foscos de l'experiència humana, d'una mediocritat sufocant i marginació desoladora. Traduïdes al català i al castellà, a *La mort a les seves mans* (Angle i Alfaguara, 2021, publicat en anglès el 2020) o a *Enyorança d'un altre món* (Angle i Alfaguara, 2022, publicat en anglès el 2017) indaga en la inestabilitat i adversitat dels seus personatges amb una prosa curada i fosca. El 2023 es va publicar *Lapvona* (Angle i Alfaguara, publicat en anglès el 2022), una novel·la gòtica que explora els límits de la correcció política. Deu anys més tard ens arriba el seu debut *McGlue* (FenceBooks, 2014, Angle i Alfaguara, 2024) on Moshfegh ens trasllada a mitjans del segle XIX i, a partir dels records del seu protagonista, explora els paisatges més foscos de la ment humana.

L'OBRA:

El meu any de repòs i relaxació és la història d'una noia d'uns vint-i-tants, rossa, acomodada, guapíssima i llicenciada en història de l'art, que viu en l'èxtasi del Nova York pre-11S. És a dir, té tot el que cal tenir per viure feliç en el món occidental d'un segle XXI acabat d'estrenar. La protagonista narra en primera persona l'any en què, sobrepassada per la realitat, decideix hibernar al seu apartament de l'Upper East Side mirant pel·lícules de la Whoopi Goldberg i induint-se el son amb còctels de psicofàrmacs: "Vaig comptar tres comprimits de liti, dos orfidals, cinc ambiens [...] un son americà, saludable i potent".

Com que es tracta d'una hibernació, la narració no s'allunya gaire de l'apartament de la protagonista. Només ho fa per recordar la seva vida anterior, construïda com una caricatura de tots els clixés estatunidencs: la infantesa mancada d'amor i la mort prematura dels pares com a desencadenant freudià de la seva apatia, una relació dependent amb un home lamentable però poderós, una feina en una galeria d'art plena d'artistes contemporanis xarlatans, una psiquiatra histriònica, i una millor amiga, la Reva, que, al contrari que la protagonista, és funcional en societat: treballa en una gran empresa, va al gimnàs, surt de festa i vomita gairebé tot el que menja. Tot el que envolta la protagonista està tan ben construït que, en conjunt, fa un retrat deformat i grotesc del que havia de ser el Somni Americà. (de: *No fer res és l'opció més revolucionària a llarg termini*, de Carlota Rubio)

PER SABER-NE MÉS:

No fer res és l'opció més revolucionària a llarg termini, de Carlota Rubio, a Núvol: <https://www.nuvol.com/libres/no-fer-res-es-opcio-mes-revolucionaria-a-llarg-termini-164505>

Letter to the president, d'Otessa Moshfegh. <https://popula.com/2018/07/10/otessa-moshfegh-letter-trump/>

Hoy no me puedo levantar, de Martín Schifino, a Revista de Libros: <https://www.revistadelibros.com/otessa-moshfegh-mi-ano-de-descanso-y-relajacion-martin-schifino/>

Fitxa d'Otessa Moshfegh amb una entrevista i una xerrada en vídeo al web del CCCB: <https://www.cccb.org/ca/participants/fitxa/otessa-moshfegh/243760>

